

kulla ahnus tegi inimesi metsaliiste sarnatseks, et nemad
 kellestki lugu ei pidanud. Senna juuretulid weel tõbed,
 mis nüüd rohkemalt liikuma akasid ja mõnda meest
 auda lükasid. Minul ei olnud enam lusti kauemine seie
 jääda, waid tõttasin kahe tuttawaga seltsis San Bran-
 tsiisko linna tagasi. Tee peal warastati meil üks obune ja
 suurem osa korjatut kulda ära, nõnda et waewalt nii
 palju üle jäi, misga kewadine wõisime elada; sest ela-
 mine on siin kohal wäga kallis. Tulewal kewadel loodan
 mina aegsaste jälle tööle minna, ja tahan siis paremine
 oolt kanda, et leitud wara teistele omaks ei saa.

Siin lõppetame meie kullaotsija jutu, ja soowime,
 et mõni lugeja sellest märkama akaks, kuidas rikas ini-
 mest õnelikuks ei jõua teha, aga raha ahnus sigitab üle-
 kohut ja teeb inimesi mõrtsukaks ja wargaks. Mida enam
 meil wana mammonat koko on pandud, seda suuremaks
 tõuseb ahnus ja kustutab kõik paremad igatsemised meie
 südamest; sellepärast on Õnnistegija tähendamise sõna
 niisama osaw kui tõsine, mis ütleb: Olysamalt wõib
 üks Kameel nõela silmast läbi minna, kui üks rikas õn-
 faks saada. Tahame siis selle eest Sumalat tänada, et
 meie maa põrnu sees aga üksnes wilja iwad siginewad,
 mis igapäawaseks päätoiduseks ulatawad, aga kaa selle
 suure õnne eest peame taewa Issale täno andma, et
 Tema arm meile tugewat ülemat walitsust annud, kelle
 warjo al igamees, olgo waene ehk rikas, raholikult wõib
 elada, ja kellelgi tarwis ei ole, oma wara nahkwoõ sees
 õõb ja pääwad niude ümber kanda, mis muido köhe
 rööwliid ärariisufsid, ja raha peremees weel õnneks peab
 kiitma, kui rahaga elo ühestükis temal otsa ei saanud.